

BISBAT DE LLEIDA Full Dominical

ANY XLII ■ NÚM. 4

26 DE GENER DE 2014

www.bisbatlleida.org / Aportació voluntària: 0,30 €

CÚRIA DIOCESANA

ARXIU 973.268.628

MITJANS DE
COMUNICACIÓ. WEB

628.991.983

COMUNITATS PARROQUIALS

VICARIA PASTORAL

973.268.628

SERVEIS DIOCESANS

CARITAS 973.283.081

CASA DE L'ESGLÉSIA 973.266.161

CATECUMENAT 645.752.965

COF (CENTRE D'ORIENTACIÓ
FAMILIAR) 973.281.154

COL·LEGI EPISCOPAL 973.263.100

FUNDACIÓ VERGE BLANCA
(ESCOLA ESPLAI) 973.272.864

IREL (INSTITUT SUPERIOR
CIÈNCIES RELIGIOSES) 973.281.538

MINISTERIS LAICALS 973.268.628

SEMINARI DIOCESÀ 973.268.788

SERVEI DE PREPARACIÓ
AL MATRIMONI 973.263.824

PRESENCIA D'ESGLÉSIA A LA SOCIETAT

ÀREES DE COOPERACIÓ

ACCIÓ CARITATIVA I SOCIAL 973.283.081
LITÚRGIA I ESPIRITUALITAT 973.268.628
GAUDIUM ET SPES - EVANGELITZACIÓ 973.590.715
FORMACIÓ 973.281.538

BISBAT DE LLEIDA

PER A MÉS INFORMACIÓ: [HTTP://WWW.BISBATLLEIDA.ORG/](http://www.bisbatlleida.org/)

Els telèfons de la diòcesi

L'Església de Lleida, fidel a la tercera Pastoral del Sr. Bisbe «**Pre-sència d'Església a la Societat**», es fa present a través d'unes institucions de servei per a tota la diòcesi: parròquies, delegacions, comunitats, moviments.

Oferim aquest cartell amb la finalitat de tenir-lo tots ben present i poder-lo utilitzar. Som Església samaritana al servei de tots.

Ramon Prat
Vicari general

AJUDANT A VIURE

El diumenge, festa dels cristians

El diumenge és una de les primeres i més originals institucions cristianes pel fet que el Senyor Jesús va ressuscitar i es va manifestar als seus «el primer dia de la setmana», com testimonien els evangelis. Sabem que el diumenge, dia del Senyor, ha estat des del principi un espai gojós per als cristians i també que el diumenge, i les festes del calendari cristià, forma part del patrimoni cultural d'una fe que s'ha encarnat en els pobles de la nostra geografia europea i arreu del món.

Tanmateix, per a moltes persones, el diumenge és un dia quasi bé justificat només per la necessitat de recuperar energies per a la resta de la setmana, de descansar d'alguns excessos, de canviar de tasca, d'estar amb la família o de dedicar-se als seus «hobbys».

Caldria que els deixebles de Jesús visquéssim els dies festius d'una manera testimonial, com a espais privilegiats per a expressar la nostra identitat cristiana i, al mateix temps, manifestant la nostra solidaritat en Crist amb tots. El diumenge i les festes cristianes posseeixen valors que són acceptats comunament per la nostra societat pluralista i secularitzada. Han vingut acompanyant l'existència de les persones i dels pobles, adaptant-se al cicle vital de la naturalesa i a l'evolució del conjunt de les distintes tasques que van construint la societat i donen un color particular a la vida. Aquest aspecte de la nostra cultura, originàriament cristià, no sempre és percebut i valorat per influència d'un ambient que sembla voler eliminar del teixit social la referència a Déu i a la transcendència.

Hem de compartir l'alegria de les festes (cfr. Rm 12,15; Lc 15,6.9) del calendari cristià que jalonen l'any i que tenen també la capacitat de donar una resposta a la recerca d'un significat per a l'oci i el temps lliure que pateix l'home modern. Hem de fer veure que si fem festa no és per entretenir-nos o matar el temps, sinó que poder viure més de gust i passar-s'ho bé és un do de Déu i com una inclusió de l'eternitat en la vida de cada dia. Els dies festius són oportunitats de viure i experimentar l'alegria com una penyora i bestreta de la felicitat plena que només s'aconseguirà més enllà de les fronteres d'aquest món, quan les lluites donaran pas a la pau, els recels i els odis a la reconciliació, el dolor al consol, i els esforços dels homes al descans de Déu.

El dia que Joan Baptista, dient «mireu l'anyell de Déu» (Jn 1, 36), va assenyalar la presència de Jesús enmig nostre, va obrir al món un camí d'esperança que hem de fer més activa entre tots, vivint amb entusiasme i testimoniant la pròpia fe sense complexos, estimant el món i el temps que ens han tocat i lluitant per millorar-lo.

Intentem participar amb goig d'aquesta presència, de manera especial en l'Eucaristia del DIUMENGE, «EL PRIMER DIA DE LA SETMANA».

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

MIGUEL GARCÍA-BARÓ

Filosofia com a dissabte

El filòsof Miguel García-Baró, professor de la Universitat Pontifícia de Comillas, ha publicat *La filosofia com a dissabte* (Ed. Cruïlla), un assaig en què reflexiona seriosament sobre l'existència humana com una realitat intermèdia, que és temps i és eternitat, que viu en relació amb els altres i oberta a l'Altre, i sobre els esdeveniments que la marquen.

La base de la veritable filosofia i de tota vida espiritual és no tenir por. Per què?

Els antics moralistes de l'escola estoica equiparaven les grans passions —la por i l'esperança, la tristesa i el goig— perquè les consideraven factors negatius i, fins i tot, malaltissos de la vida moral, que ha de ser purament racional. Però hi ha una immensa diferència entre la por i l'esperança. La por ens impedeix la claredat espiritual; l'esperança, si és sana, creix en canvi sobre ella, i hi veu molt més enllà.

La filosofia ha estat fonamental en la seva vida. Per què?

Com deia Unamuno de jove, a mi se m'ha ocorregut pensar i veure que la fe del carboner és un desastre. El do de l'existència se'ns ofereix perquè apurem el seu sentit al màxim, i això no es fa amb els ulls tancats, sinó intentant penetrar en el fons de la saviesa, fins a tenir l'experiència del Déu amor absolut, creador, revelador i redemptor.

Com ens pot ajudar el llibre?

Desitjaria que des de la primera línia d'un text filosòfic, amb tota la bellesa possible de la forma i del contingut, s'estigués gaudint de l'experiència de pensar, deixant-se endur per ella; descobrint, si cal, que no hi ha res tan apassionant i que ajudi tant a lluitar contra els mals de cada dia.

Oscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

«Va baixar amb ells a Natzaret»

L'episodi de Jesús amb dotze anys al temple, segons l'evangeli de Sant Lluc, acaba amb aquestes paraules: «Va baixar, doncs, amb ells i anà a Natzaret, i els estava sotmès... I Jesús creixia en saviesa, edat i gràcia davant de Déu i dels homes» (Lc 2,51s). Després del moment en què havia brillat l'obediència més gran al seu Pare en la qual vivia Jesús, ell retorna a la situació normal de la seva família —a la humilitat de la vida senzilla i l'obediència envers els seus pares terrenals.

És important el que Lluc diu sobre el creixement de Jesús no sols en edat, sinó també en saviesa. D'una banda, en la resposta del noi de dotze anys s'ha fet evident que ell coneix el Pare —Déu— des de dintre. Ell sol coneix Déu, no solament a través de persones humanes que en donen testimoniatge, sinó que ell el reconeix en si mateix. Com a Fill, ell està en intimitat amb el Pare. Viu a la seva presència. El veu. Joan diu que ell es l'únic que «és en el si del Pare» i per això pot revelar-lo (Jn 1,18). És precisament això el que queda clar en la resposta del noi de dotze anys: ell està al costat del Pare, veu les coses i els homes en la seva llum.

Tanmateix, és també veritat que la seva saviesa creix en la seva condició humana. Esdevé concretament evident que ell és veritable home i veritable Déu, com expressa la fe de l'Església.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

«Lo esencial es invisible a los ojos»

Lorenzo Oliván, Premio Internacional de Poesía Loewe, afirma: «La más común ceguera de este mundo, / es ver tan sólo lo que... todos ven.»

En el *Principito* de A. Saint-Exupéry, leemos:

—«Sólo se ve bien con el corazón. Lo esencial permanece invisible a los ojos.»

Es una gran verdad: lo más importante no es ver tan sólo lo que los ojos ven, sino saber *mirar* con el corazón, con el alma, más allá de las meras apariencias físicas.

Madre Teresa de Calcuta, hoy beata, rezaba y repetía a cuantos querían seguirla:

—«Jesús, tú que sufres... permíteme *verte* en tus enfermos, hoy y todos los días de mi vida... ¡Qué dulce es servirme!»

—«Jesús, tú que sufres... permíteme *reconocerte* aunque estés oculto bajo la máscara de quien está abandonado y solo; de quien vive el desamor y la soledad... ¡Esta *visión* de fe y de amor harán que mi trabajo jamás sea monótono... porque tú *representas* a Cristo!»

—«¡Amado enfermo..., te amo todavía más porque *eres* Cristo y porque se me ha concedido el gran privilegio de poder *cuidarte*!»

El padre Willot afirmaba:

—«Dos cosas definen a una persona: su mirada y su corazón.»

J. M. Alimbau

PROGRAMA DEL PAPA FRANCESC

L'alegria que es renova i es comunica

Les primeres paraules d'aquesta exhortació se centren en l'alegria, la joia i el goig —les tres formes de traduir l'original llatí *gaudium*— del missatge de l'Evangeli ofert a tothom, ja que «ningú no queda exclòs de la joia reportada pel Senyor» (n. 3). De fet, constata lúcidament que «hi ha cristians l'opció dels quals sembla la d'una Quaresma sense Pasqua» (n. 6), ja que sovint «la societat tecnològica ha aconseguit de multiplicar les ocasions de plaer, però troba molt difícil engendrar l'alegria» (n. 7).

Per això, el papa Francesc reafirma que «no em cansaré de repetir aquelles paraules de Benet XVI: "Hom no comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó pel trobament amb una Persona, que dóna un nou horitzó a la vida i, amb això, una orientació decisiva"» (n. 7). Ja que «la vida creix donant-la i s'afebleix en l'aïllament i comoditat. De fet, els qui més gaudeixen de la vida són els qui deixen la seguretat de la riba i s'apassionen en la missió de comunicar vida als altres. Això és, en definitiva, la missió» (n. 10).

Dr. Salvador Pié

Expert nomenat pel Papa del Sínode sobre la Nova Evangelització

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

27. ■ Dilluns (□ Tortosa) (lit. hores: 3a setm.) [2Sa 5,1-7.10 / SI 88 / Mc 3,22-30]. Santa Àngela Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535); sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre 1840 - Gilet, València 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ).

28. □ Dimarts [2Sa 6,12b-15.17-19 / SI 23 / Mc 3,31-25]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc; sant Flavià, soldat mr.

29. ■ Dimecres (□ Tortosa, Lleida) [2Sa 7,4-17 / SI 88 / Mc 4,1-20]. Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM); beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa 1836-1909), prev., fund. dels Operaris Diocesans (OD).

30. ■ Dijous [2Sa 7,18-19.24-29 / SI 131 / Mc 4, 21-25]. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana.

31. □ Divendres [2Sa 11,1-4a.5-10a.13-17 / SI 50 / Mc 4,26-34]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

1. ■ Dissabte [2Sa 12,1-7a.10-17 / SI 50 / Mc 4,35-41]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; sant Brígida d'Escòcia, vg.

2. □ † Diumenge vinent, la Presentació del Senyor (antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera, pel ritu de la llum) [MI 3,1-4 / SI 23 / He 2,14-18 / Lc 2,22-40 (o bé més breu: 2,22-32)]. Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candelera (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...; sant Corneli, bisbe.

DIUMENGE III DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 8,23b-9,3)

En temps passat, el Senyor humilià el país de Zabuló i de Neftalí, però a la fi dels temps enaltirà el camí del Mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans. El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan reparteixen el botí. Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla i l'agulló del qui l'arriava; tot ho heu trossejat com al dia de Madian.

▶ Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il-lumina i em salva.*

El Senyor m'il-lumina i em salva, / qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / qui em pot esfereir? R.

Una cosa he demanat al Senyor, / i la desitjo amb tota l'ànima: / poder viure a la casa del Senyor / i vetllar pel seu temple. R.

N'estic cert, fruitaré en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi. / Espera en el Senyor! R.

Jesús envoltat dels apòstols. Pintura de Consadori, Museu d'Art Modern de la Ciutat del Vaticà

🗣️) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,10-13.17)

Germans, pel nom de Jesucrist, el nostre Senyor, us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer. Perquè alguns de la casa de Cloa m'han parlat de les desavinences que hi ha entre vosaltres. Vull dir que cadascú de vosaltres afirma: «Jo sóc partidari de Pau», «doncs jo, d'Apol·ló», «jo, de Quefes», «jo, de Crist». Com és això? El Crist està dividit? És que Pau ha estat crucificat per vosaltres o heu estat batejats en el nom de Pau? Crist no m'ha enviat a batejar, sinó a anunciar l'evangeli, i a fer-ho sense recórrer a un llenguatge de savis, perquè la creu de Crist no perdi el seu valor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 4,12-23)

Quan Jesús sentí a dir que Joan havia estat empresonat, se'n tornà a Galilea, però no anà a viure a Natzeret, sinó a Cafar-Naüm, vora el llac, a la regió de Zabuló i de Neftalí, perquè s'havia de complir allò que anunciava el profeta Isaïes: «País de Zabuló i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans: El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós.»

Des d'aquell temps Jesús començà a predicar així: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.»

Tot vorejant el llac de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors, i els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes». Inmediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Més enllà veié altres dos germans, Jaume i Joan, fills de Zebedeu. Eren a la barca amb el seu pare, repassant les xarxes, i Jesús els cridà. Ells abandonaren immediatament la barca i el pare, i se n'anaren amb ell. I anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la Bona Nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 8,23b-9,3)

En otro tiempo el Señor humilló el país de Zabulón y el país de Neftalí; ahora ensalzará el camino del mar, al otro lado del Jordán, la Galilea de los gentiles. El pueblo que caminaba en tinieblas vio una luz grande; habitaban tierra de sombras, y una luz les brilló. Acreciste la alegría, aumentaste el gozo; se gozan en tu presencia, como gozan al segar, como se alegran al repartirse el botín. Porque la vara del opresor, y el yugo de su carga, el bastón de su hombro, los quebrantaste como el día de Madián.

▶ Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Una cosa pido al Señor, / eso buscaré: / habitar en la casa del Señor / por los días de mi vida; / gozar de la dulzura del Señor, / contemplando su templo. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,10-13.17)

Os ruego, hermanos, en nombre de nuestro Señor Jesucristo: poneos de acuerdo y no andéis divididos. Estad bien unidos con un mismo pensar y sentir. Hermanos, me he enterado por los de Cloe que hay discordias entre vosotros. Y por eso os hablo así, porque andáis divididos, diciendo: «Yo soy de Pablo, yo soy de Apolo, yo soy de Pedro, yo soy de Cristo.»

¿Está dividido Cristo? ¿Ha muerto Pablo en la cruz por vosotros? ¿Habéis sido bautizados en nombre de Pablo? Porque no me envió Cristo a bautizar, sino a anunciar el Evangelio, y no con sabiduría de palabras, para no hacer ineficaz la cruz de Cristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 4,12-23)

Al enterarse Jesús de que habían arrestado a Juan, se retiró a Galilea. Dejando Nazaret, se estableció en Cafarnaún, junto al lago, en el territorio de Zabulón y Neftalí. Así se cumplió lo que había dicho el profeta Isaías: «País de Zabulón y país de Neftalí, camino del mar, al otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que habitaba en tinieblas vio una luz grande; a los que habitaban en tierra y sombras de muerte, una luz les brilló.» Entonces comenzó Jesús a predicar diciendo: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos.»

Pasando junto al lago de Galilea, vio a dos hermanos, a Simón, al que llaman Pedro, y a Andrés, su hermano, que estaban echando el copo en el lago, pues eran pescadores. Les dijo: «Venid y seguidme, y os haré pescadores de hombres.» Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Y, pasando adelante, vio a otros dos hermanos, a Santiago, hijo de Zebedeo, y a Juan, que estaban en la barca repasando las redes con Zebedeo, su padre. Jesús los llamó también. Inmediatamente dejaron la barca y a su padre y lo siguieron. Recorría toda Galilea, enseñando en las sinagogas y proclamando el Evangelio del reino, curando las enfermedades y dolencias del pueblo.

COMENTARI

Final de la introducció de l'Evangelí de Mateu

L'evangeli d'avui clou la llarga introducció de l'Evangelí de Mateu (Mt 1-4), i ho fa amb una cita de compliment que no reporta cap altre evangeli (Is 8,23-9,1). Segons aquest text, l'actuació de Jesús privilegiarà una regió que serveix de paradigma per a la tasca missional de la comunitat de Mateu: la Galilea i, més en concret, la riba del llac.

Això és el que expressa la profecia d'Isaïes que Mateu ha trobat adient per encapçalar la presentació de l'actuació de Jesús. Fa referència a Galilea com a Galilea dels pagans (literalment, de les nacions, o sigui, pròpiament, no d'Israel).

Aquest pòrtic és molt apropiat per a l'Evangelí de Mateu, que, segons opinió majoritària, és més que probable que reflecteixi el cristianisme d'Antioquia de Síria (cf. Ac 11,19-26 i també Ga 2,11-21). El cristianisme, en aquesta ciutat, va ser especialment agosarat. Allà van acceptar en la comunitat cristiana els no-jueus (els pagans) sense obligar-los a la circumcisió (el text d'Ac). Per tant, a Antioquia varen conviure cristians d'origen pagà i cristians d'origen jueu (cf. Ac 11,19-26). Això va donar peu a la coneguda assemblea de Jerusalem (Ac 15,1-35) i més endavant a la trifulga entre Pere i Pau (Ga 2,11-21). Doncs bé, per aquest pas decisiu, Galilea és un referent de primer ordre. I la denominació *Galilea dels pagans* ofereix un marc molt escaient per a l'ac-

tuació de Jesús en Mateu. No deixa de ser interessant que el verset que ve després del text d'avui digui precisament: «la seva anomenada s'escampà per tot Síria» (Mt 4,24).

La crida dels deixebles que Mateu ha tret de Marc es clou amb un resum que és una introducció del que vindrà a continuació: «I Jesús recorria tota la Galilea ensenyant (sermó de la muntanya, Mt 5-7) i guarint el poble de totes les malalties i xacres (miracles de Mt 8-9)». Aquest mateix resum el torna a usar Mateu en acabar aquesta secció (Mt 9,35). Senyal inequívoc que Mateu l'ha planejada i l'ha elaborada com un tot i que vol que el lector hi trobi una primera i sòlida unitat dins del seu evangeli.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Càritas Diocesana

Càritas, entitat de l'Església catòlica, té l'objectiu de promoure, orientar i coordinar l'acció social i caritativa de la Diòcesi per tal d'ajudar la promoció humana i el desenvolupament integral de les persones.

S'estructura al voltant de programes que estan pensats per respondre a la multiproblemtica que pateixen les persones que s'hi adrecen.

Càritas assumeix un triple compromís en la seva acció social: informar i sensibilitzar l'opinió pública sobre la pobresa i les situacions de vulnerabilitat; conèixer i denunciar les causes i les conseqüències d'un sistema social que genera pobres; i comprometre's i col·laborar en el canvi social.

Actualment a Càritas vivim un nou repte: estem en condicions d'atendre tantes persones com truquin a la nostra porta? Tenim prous recursos humans i materials?

Ens adonem que si volem mantenir els nivells de qualitat en l'atenció només podem atendre un nombre limitat de persones, donat que els recursos són limitats.

Cal, per tant, actuar amb prudència i discerniment, assumint només allò que veritablement necessita del nostre suport. No ser conscients d'aquesta limitació ens pot dur a l'esgotament i a perdre el sentit que volem donar a la nostra acció.

Josep Fernández
Gerent de Càritas Diocesana

Trobada d'infants de l'Arxiprestat Baix Segre

L'últim dissabte d'Advent es van trobar a Torres de Segre infants de les parròquies que formen part de l'Arxiprestat Baix Segre. La trobada començà a pri-

mera hora del matí amb un bon esmorzar de coca amb xocolata. Després de la presentació de tots els infants, va continuar el matí amb un seguit de jocs organitzats pels joves de confirmació i altres joves dels pobles. El dinar al poliesportiu va ser un moment de descans per enfilars el temps més important de la trobada.

Del poliesportiu vam anar a l'església del poble. Els infants de catequesi dels diferents pobles, que havien fet les figuretes del pessebre, les van col·locar a l'altar major. El naixement va quedar molt bonic. A continuació, representants dels diferents pobles van fer una ofrena al Nen Jesús amb productes de la terra per tal que fossin repartits entre les persones necessitades.

Mn. Julián va llegir un fragment d'Evangelí, seguida d'una breu explicació. La representant de Càritas del poble va donar les gràcies pels aliments oferts i la delegada de Catequesi va comentar que aquella trobada també era una sessió de catequesi. La trobada va finalitzar amb una cantada de nades per part de tots, infants, catequistes, pares i mossens.

Trini Catalán

Veredictes del Concurs de Pessebres

L'Agrupació llerdenca de Pessebristes ha fet públic el veredictes del LXXIX Concurs de Pessebres.

Destacant que el de la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè ha estat reconegut com el més majestuós en la categoria de les esglésies, essent el de la parròquia

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h

• Dissabte, 1 de febrer:

- 10.30 h, Trobada de Vida Creixent a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
- 21 h, Adoració Nocturna a la parròquia de Sant Pere.

de Sant Pau el que ha obtingut el primer premi. Per altra part, el més monumental ha sigut el de la Residència Joana Jugan (Germanetes dels Pobres), mentre que el de les escoles l'ha guanyat el col·legi Mater Salvatoris.

Recés a la parròquia d'Alcarràs

Des de la parròquia a Alcarràs, compartim l'alegria d'haver congregat a una vintena de persones en el recés de finalització d'any. Els temes de l'oració, l'alegria de l'evangelització avui, la justícia, entesa des de

la Bíblia, i l'exercici de la solidaritat han marcat la nostra trobada. En un ambient de profunda espiritualitat i esperança cristiana, per seguir construint la nostra comunitat en actitud de deixebles i missioners de Jesucrist, donem gràcies a Déu i ens comprometem a participar del següent recés parroquial obert a tota la comunitat diocesana.

P. Enrique Galvis Uribe

AYUDANDO A VIVIR

El domingo, fiesta de los cristianos

El domingo es una de las primeras y más originales instituciones cristianas por el hecho de que el Señor Jesús resucitó y se manifestó a los suyos «el primer día de la semana», como atestiguan los evangelios. Sabemos que el domingo, día del Señor, ha sido desde el principio un espacio gozoso para los cristianos y también que el domingo, y las fiestas del calendario cristiano, forman parte del patrimonio cultural de una fe que se ha encarnado en los pueblos de nuestra geografía europea y en todo el mundo.

Sin embargo, para muchas personas, el domingo es un día casi justificado sólo por la necesidad de recuperar energías para el resto de la semana, de descansar de algunos excesos, de cambiar de tarea, de estar con la familia o dedicarlo a sus «hobbies».

Sería bueno que los discípulos de Jesús viviéramos los días festivos de una manera testimonial, como espacios privilegiados para expresar nuestra identidad cristiana y, al mismo tiempo, manifestando nuestra solidaridad en Cristo con todos. El

domingo y las fiestas cristianas poseen valores que son aceptados comúnmente por nuestra sociedad pluralista y secularizada. Han venido acompañando la existencia de las personas y de los pueblos, adaptándose al ciclo vital de la naturaleza y la evolución del conjunto de las distintas tareas que van construyendo la sociedad y dan un color particular a la vida. Este aspecto de nuestra cultura, originariamente cristiano, no siempre es percibido y valorado por influencia de un ambiente que parece querer eliminar del tejido social la referencia a Dios y a la trascendencia.

Hemos de compartir la alegría de las fiestas (cfr. Rm 12,15; Lc 15,6.9) del calendario cristiano que jalonan el año y que tienen también la capacidad de dar una respuesta a la búsqueda de un significado para el ocio y el tiempo libre que sufre el hombre moderno. Debemos demostrar que si hacemos fiesta no es para entretenernos o pasar el tiempo, sino que poder vivir más a gusto y pasarlo bien es un don de Dios y como una inclusión de la eternidad en la vida de cada día. Los días

festivos son oportunidades de vivir y experimentar la alegría como una prenda y anticipo de la felicidad plena que sólo se conseguirá más allá de las fronteras de este mundo, cuando las luchas darán paso a la paz, los celos y los odios a la reconciliación, el dolor al consuelo, y los esfuerzos de los hombres al descanso de Dios.

El día que Juan Bautista, diciendo «mirad el Cordero de Dios» (Jn 1,36), señaló la presencia de Jesús en medio de nosotros, abrió al mundo un camino de esperanza que tenemos que hacer más activa entre todos, viviendo con entusiasmo y testimoniando la propia fe sin complejos, amando al mundo y el tiempo que nos han tocado y luchando por mejorarlo.

Intentemos participar con alegría de esta presencia, de manera especial en la Eucaristía del DOMINGO, «EL PRIMER DÍA DE LA SEMANA».

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† Joan Piris
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737